

K A Š T A N Y P A D A J Í

Nevelké dýmy zvedají se z domů
a světlo nedoslýchá.

Do růžového ticha

kaštiny bijí
úderu zelenými.

~ snomy?

Ach, půjdu s nimi o zem hlavou bítí,
nás stejná slupka svírá.

Půjdu je aspoň sbírat,
bratříčky svoje
s hlavami rozbitými.

Pod prsty tvými kaštanek jsem hnědý.

Tak v kapsách dětí dýchá.

A slupku, co tak píchá,

rozbila láska

úderu zelenými.

R O Z H O V O R

Jak se ti daří, můj milý?

Jako stroměčku,
ke kterému přivázali ovečku,
aby nezaběhla do černého lesa
a zlý vlk nevydal se za ní.

A jak se daří mé milé?

Jako břízce bílé,
která se větru klaní,
klaní, klaní.

arch. myš
↓
uchváni